

0138



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.  
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

## LA COVARADA DE L'ÀLIGA YANKÉE



—No 'n sortirà res... Se li han refredat els ous.

## COMPARSAS DE LA MONARQUÍA



UN van celebrarse aquells meetings tremebundos proclamant l'unió rrrrevolucionaria 'ns figuravam que ja que las instituciones no se 'n anavan d'esque- na als xorros de veu de algún dels oradors que mes abús feren dels pulmons, se procuraria quan menos combinar sense pérdua de moment l'acció enérgica dels partidaris de la forsa, al objecte de que no pogués dir-se may que 'ls que ab tan empenyo volian apartar al partit republicà de la lluyta electoral, no feyan ni deixavan fer.

Ja que 'l partit republicà no ha de votar, que conspi- ri. Sense moure's en un ó altre sentit una agrupació política no hi pot estar baix pena de anularse.

Aquesta es la reflexió que 'ns feyam, esperant á veure quina conducta seguirian los proclamadors del procediment revolucionari com á únich medi de portar á Espanya la República.

S'ha presentat prompte un moment de proba ab la convocatoria de las próximas elecciones de Diputats á Corts. Ha circulat la consigna del retraiment en tota la línea. Mes per veure 'ls preparatius revolucionaris que s'están fent, en compensació de l'abstenció electoral, bastará fixarnos en tres dels mes importants districtes de Catalunya, en los quals sempre ha surtit triunfant de las urnas, per una inmensa majoria, l'opinió republicana.

Passém revista.

**Sabadell.**—Se reuni 'l Comité del partit federal y acordá 'l retraiment. La idea de votar á D. Francisco Pi y Margall siguió retrassada y ja no se 'n parla mes. Tot l'interés de la próxima elecció radica en la competencia entre 'ls dos candidats monárquichs, lo fabricant Sr. Sallarés, fill de la població y conservador ab punts y ribets de ultramontá, y 'l comprador de géneros se- nyor Bustillo, fusionista de ocasió y magatzemista de Madrid ab molts pinsáns. Y ab quin calor no 's discuteixen avuy en la republicana Sabadell las condiciones personals de cada candidat y las ventatjas é inconvenients de cada candidatura! No 's parla d'altra cosa en cassinos, cafés y per tot arreu ahont se reuneixen quatre personas.

Se ensalsan per uns las condiciones intelectuals del Sr. Sallarés; mentres altres li atxacan pecat de ingrati- tut, per haver sigut ell qui va treure á n' en Bustillo de casa seva, pretenent ara ferli la competencia. Se parla sobre tot de la generositat de D. Timoteo. Es una mi- na. Als magatzems dels fabricants pren las pessas que li endossan y las paga al preu que li demanan sense re- gatejar. A la perruqueria dona sempre al fadrí que li fa la barba una pesseta de propina y un puro de la Habana. No se sab treure las paraulas de la boca; pero, en cambi, per treure's l'or de la butxaca no n'hi ha un altre.

Un poble honrat, republicà y treballador á la vegada no podria arribar á menos tenint per únichs aspirants á representarlo, un ultramontá enemich rabiós de la De- mocracia y un botiguer dispost á cassar electors, en- ganxantlos ab lo vesch corruptor del vil metall.

Y de alguns dels que al proclamar lo retraiment han desdenyat la candidatura de n' Pi y Margall, modelo de austeritat y de consecuencia política, se diu que ho han fet per assegurar millor lo triunfo de aquell burro carregat d'or, que va pel districte ab la sarria forada- da. Será aixó si vostés volen una presunció que sols el dia de las elecciones se veurá fins á quin punt es justificada, aixis com després de las elecciones se to- carán los resultados de aquesta falta imperdonable. Quan tot estigui corromput, quan vingui l'hora de las recri- minaciones mútuas, que may faltan en aquesta classe de tráfecs escandalosos, parleuli al poble, desenganyat y escandalisat, de abnegació y d'esperit de sacrifici per emprendre l'acció revolucionaria... y tindrà rahó en- viantvos á rebre ordres del fabricant Sallarés ó á fumar puros del botiguer Bustillo.

Com se veu, aquest es lo camí mes curt pera portar la República á Espanya

**La Bisbal.**—Districte republicaníssim. Ab sufragi restringit ha tret diputats republicans: ab sufragi uni- versal entre republicans s'han dividit tots els vots dels electors. Pensar que un monárquich podia ficarse en aquella terra essencialment republicana era un somni. Y ara, aprofitant lo retraiment se n'hi han ficat dos, per falta d'un. Nada menos que dos condes, com en las comedias de capa y espasa: un conde conservador y un conde fusionista, y tots dos castelláns per anyadi- dura.

Sens perjudici de que 'l conde que pagui siga 'l ver- dader conde, de moment l'un y l'altre recorren los po- bles parlant, casi sempre sense engaltar, de la indus- tria taponera. A un dels dos condes li serveix de acom- panyant y apuntador l'ex-ministre Puigcerver, aspirant, segons diuhen, á casario ab una filla seva. Bonich

exemple de yernocracia anticipada! No sembla sino que 'ls dos condes hajan arribat á figurarse que en tot lo districte de La Bisbal no hi ha electors de concien- cia, sino tajs de suro!

Bé es veritat que la majoria de l'opinió contempla ab la mes gran indiferencia 'ls esforços ridículs de aquest parell de condes que ni per un arrós serveixen; pero no es menos cert que alguns dels que mes traba- llaren, en las passadas elecciones, pera donar l'acta al divino Vallés, avuy s'han desvergonyit fins al extrém de posarse ostensiblement al costat del futur gendre de n' Puigcerver. En aquest cas se troban los federales Vi- dal y Masanet, los quals fan per cert un paper lluhidís- sim barrejantss ab lo tristement famós cacich de la Pro- vincia Sr. Roure y ab los silvelistas Fina y Camps.

Naturalment, que tot aixó ho deuen fer per prepa- rar l'acció revolucionaria, puig ja es sabut, y aixis ho ha predicat sempre 'l divino, que si s'adoptá 'l retrai- ment electoral, es sols al objecte de realisar ab mes desahogo la gran rrrrevolució del sigle.

¿No es veritat que aquest es l'únich camí per em- pèndrela y ferla caure á la cassola?

\*\*

**Vilanova y Geltrú.**—Aquest districte qu'en tantas ocasions ha sigut una especie de feudo del divino Val- lés, avuy, ab la ditxosa qüestió del retraiment está desballestat y perdut en tota l'extensió de la paraula. Los amichs del divino, capitanejats pel seu papá-sogre y pel seu cunyat, han conseguit, contrariant l'opinió del honrat y antich republicà federal Sr. Guancé, pre- sident del Comité, que 's proclamés lo retraiment mes absolut.

Pero entenémnos: lo retraiment sols per las elecciones de Diputats á Corts; ara en quant á las municipals que permeten ser regidors als consabuts papá-sogre y cu- nyat del aludit divino, no hi ha res de lo dit.

Van acordar ademés, pero no com á federales, sino com á pasteleros, protegir y votar per tots los medis imaginables al Sr. Puig y Valls, candidat ministerial.

Respecte á l'altra part del Ajuntament, també federal; pero que resisteix algun tant las imposicions del revolucionari y divino, desde que aquest tingué la pretensió de colocar de arcalde al seu papá-sogre, aquests elements votarán al silvelista Sr. Ferrer y Soler, en consideració, segons diuhen, á ser fill de Vilanova. Unicament los correligionaris que segueixen al Comité adherit á n' Pi y Margall se quedan sols y s'abstin- dran, mentres los demés, los grans partidaris de la tre- mebunda unió rrrrevolucionaria se destrassarán en obse- qui, 'ls uns, de un candidat conservador, y 'ls altres de un candidat silvelista.

Quin espectacle més digne del Carnestolts! Sols falta que 'l divino vagi á Vilanova y Geltrú á discernir los lloers de la victoria, al candidat que resulti vence- dor, ab la condició precisa, de que siga 'l que siga 'l que triuñi, ha de contreure 'l compromís formal de nombrarli arcalde al papá-sogre, perque tota la revolu- ció s'quedi á casa seva.

\*\*

Lo que está passant demostra á las claras los resul- tats que dona 'l retraiment electoral. Davant de aques- tas vergonyosas trapissondas, se véu si sabén bé lo que 's fan els que han introduhit lo desgabell en lo partit republicà, un día esperansa de la llibertat y de la pa- tria. Los que secundan las cábalas jesuíticas que á tal extrém ens han conduhit poden estar satisfets de la tremenda crisis qu'está atravesant l'agrupació política un día mes temuda y respectada d'Espanya.

Per fortuna 'l descrédit de tots aquests fantotxes ha de resultar tan inmens, que no podrá menos de motivar una depuració escrupulosa, y de convertirse en lo punt de partida de la constitució definitiva de un partit re- publicà honrat, decent y serio sobre tot.

P. K.



ors los esforços dels baladers dels Estats Units se dirigeixen á veure si poden lograr que 'l general Weyler deixi de ser comandant en jefe y go- bernador de la Isla de Cuba. Bén clarament ho diuhen, quan tant l'insultan, y ho acaban de revelar quan asseguraran que si manés l'Isla en Martinez Campos, ells estarian quiets sense ni menos parlar de la ditxosa beligerancia.

Se veu ben bé que 'l general Weyler se 'ls atraganta.

Motiu mes que sufficient per sostenirlo, perque quan ells se 'n dolen, senyal que 'ls cou. Y aixó es lo que s'

ha de procurar, que mes val que gemeguín los enemichs d'Espanya, que no la nació espanyola.

No té perdó de la patria que trobantnos empenyats en una guerra assoladora com la de Cuba, hi haja per- sonas que cenyeixen l'honros uniforme militar, que demanin lo retiro.

Quan los pobres soldats, cridats al servey, cumplei- xen, ab perill de la vida, sos penossíssims debers, sen- se exhalar una queixa, es altament botxornós que 'ls qu'en temps de pau han rebut de la patria honors, as- censos y consideracions de tota mena, se descartin de compromisos en lo moment crítich en que la patria ne- cessita d'ells.

Lo govern acostumat á fer tantas ilegalitats en per- judici del país, podria ferne una sisquera que tots los bons espanyols aplaudirían. Als que demanan el retiro, per interina providencia podria enviarlos á Cuba, en espera de que las Corts resolguessin si en temps de guerra s'ha de concedir lo retiro á cap militar, á no ser que sigui per rahó d'edat y per causa de salut plena- ment justificada.

Hi ha una lley superior á la escrita, y es la lley del decoro nacional.

Hi ha hagut á Cuba una nova colissió entre forsas lleals. Las columnas Godoy y Holguín prenentse mú- tuament per enemigas van atacarse, entre l'espessura de uns canyaverals, sostenint lo foch per espay de mitja hora y causantse un gran número de baixas.

Aquests accidents fortuits no poden menos de afligir penosament á tots los bons patriotas.

Es altament deplorable que 's derrami la sanch dels soldats espanyols á consecuencia de tan funestas equi- vocacions.

Estém enterament conformes ab una idea consigna- da per en Pi y Margall, á propósit de las próximas elec- cions de Diputats á Corts.

«Precisament—diu ab son clar llenguatge—perque 'l govern amanya 'l sufragi, es necessari donar exemple de lo que pot l'enteresa dels ciudatáns.»

Es cert: la virilitat de un partit polítich no 's demos- tra fugint, sino lluytant. Lo descrédit de un govern poch escrupulós no 's consegueix deixantli lliure 'l te- rreno, sino obligantlo á cometre las més monstruosas ilegalitats. Lo favor decidit de l'opinió pública no s'alcansa sino interesantla ab l'heroisme que 's desple- gui en defensa de una causa justa.

Lo president de la República de Venezuela, al obrir las Cámaras ha dirigit frases de simpatia á Espanya.

Hi ha mes encare: 'ls laborants van conseguir que també allí 's presentés una proposició reconeixent la be- ligerancia dels insurrectes, y per una inmensa majoria va deixar de ser presa en consideració.

Si 's considera que Venezuela es la República de ras- sa espanyola que ha d'estar mes agrahida als Estats Units, per la sollicitut ab que 'l govern de Washington prengué no fá molt temps la seva defensa, en lo con- flicte ab Inglaterra, se veurá quant significatius resul- tan los conceptes del president Crespo y 'ls acorts de las Cámaras de Caracas.

Decididament l'América llatina negantse á secundar las iniquitats dels yankees, dona mostrás de una gran noblesa de sentiments y de una gran previsió política.

Un aplauso calorós als republicans del districte de Vilafranca del Panadés que ab tanta decisió s'han dispo- sant á prendre part en las próximas elecciones de Diputats á Corts, havent proclamat, en reunió celebrada dimars á Sant Sadurn de Noya, la candidatura del digne y an- tich republicà D. Baldomero Lostau.

¡Guerra á la filoxera monárquica!  
Y contra 'l mildiu jesuítich que s'ha apoderat de la vinya republicana, bons xorros de sulfat electoral!

Una tribu india de las pócas que quedan per aquells terrenos s'ha revelat contra 'ls Estats Units.

¡Magnífica ocasió per reunir las Corts y proclamar, desde la primera sessió, la beligerancia dels indios re- beldes!...

Pero no tinguin por, que ab beligerancia ó sense, 'ls humanitaris yankees ja s'cuydará d'exterminarlos sen- se deixarne ni un per llevar!...

Ni una companyia mixta de arlequins y payassos fora capás de superar als honorables senadors yankees, en materia de contorsions y cabriolas á propósit del reco- neixement de la beligerancia als insurrectes de Cuba.

Las sessions que celebran son la viva imatge de una batuda americana. De salts mortals no 'n vulguin mes. Y sols logran caure de peus los que á última hora han pres la defensa d'Espanya y dels interessos de la na- ció americana gravement compromesos per aquella colla de cridares sense tó ni só. Los amichs dels cafes de Cuba se 'n ván casi sempre de costellas. Lo mateix Shermann, l'altré dia, ab una mica més se desnuca.

\*\*

Tot aixó vol dir que no hi ha fins ara medi possible de armonisar las proposicions votadas respectivament per

la Càmera de representants y la de senadors: que quan més discuteixen menys s'entenen: y que després de cansar y fastiguejar a tothom ab las sévas disputas, han resolt aplassar la qüestió sometentla de nou al estudi de una ponencia.

Ja no dirém que ab palla y temps se maduran las nespras, sino que ab temps y amoniach se desvaporan las mantellinas.

Datos estadístichs:

Los Estats Units importan a Espanya per valor de..... 93.000,000 Ptas.  
Espanya exporta als Estats Units per valor de..... 13.000,000 »

Diferencia..... 80.000,000 Ptas.  
Vels hi aquí vuitanta milions de motius per girar l'esquena als *yankées* y no tornarlos a mirar may mes la cara.

**CARTAS DE FORA. — Vil·la baixa.** — Lo nostre ensotemat, home que no treballa si no li pagan per endavant, l'ha donada ara en fer adquirir la butlla a tot bitxo vivent, de tal manera que nega l'absolució als que no volen ó no poden comprarla, que de tot se donan cassos. puig hi ha donas pobres a las que mes profit els faria una costella a la brasa que la ditxosa tulla.

**Bagur.** — Divendres últim un noy va comprar un número de *La Esquella* per un seu amic que li havia encarregat y mentres li portava, llegintla de passada pel carrer, se topa ab l'home negre y li pren delas mans. Al queixarse l'noy d'aquest *ex-abrupto*, dibentli que l'periódich no era d'ell sino del seu amic Fulano de tal, li respón: — Donchs, digali que vingui a buscarla a casa. Aixís va ferho, y per cert que l'ensotemat sembla va un gos foll, ensenyant las dents. Pero l'xicot va contestar a las sévas inconveniencias manifestantli que aquelles paraulas no las hi diria al carrer, y posá fi a l'escena, prenent l'*Esquella* que tenia sobre de la taula, després de lo qual se'n aná deixant a messén Tremendo, ab la rábia al'cos y ab un pam de nás.

**Vilafranca del Panadés.** — Notables son las conferencias que ha organísat lo Comitè federal en lo Teatro del Tivoli. Las inaugura D. Baldomero Lostau ex-diputat del districte, pronunciant un bon discurs impregnat de doctrina democrática. En la segona llegí un treball excelent D. Belén Larraga de Ferrero, després de la qual disertá D. Odón de Buén sent interròmpuda sa brillant conferencia pels aplausos del número concurs que omplia l'local. En contraposició a aquest acte instructiu un tal Pare Picó, qu'estava llogat a la iglesia de San Francesch per explicar las amarguras de la Mare de Déu, desatenente de aquest tema místich, las emprengué contra l'Sr. de Buén, tractantlo de heretjé, impio y criminal, y portant lo seu esperit caritatiu fins al'extrém de manifestar que al conferenciant del Tivoli, no devia donárseli passatje al tren. Bé's vén ben clar ab aixó que aquests mansos anyells de remat místich serian capassos de negar hasta l'aygua y la sal a tot ser humá culpable del delicté de no pensar com ells. Pero s'han de quedar ab las ganas... y si tenen picó, ¡qué gratin!

## LO CANDIDAT

¡Bravíssim! Aixó va en popa. Al fi, després de sis anys de fé l'tarabana, alcanso lo premi dels meus afanyos. Lo comitè de la colla que porta l'traball actiu m'ha adjudicat lo districte de... ni jo sé com se diu. ¡No importa!... En una *casilla* hi vist marcat lo meu nom, y, lograt aixó ¡que cantin! puch ben riurem de tothom. Los agents m'han dat paraula, los arcaldes m'ho han jurat, lo governadó en persona m'ho ha dit: — Será diputat.

Sembla que hi ha un papanatas, republicá ó no sé qué, que pretén ab sos esforços se elegit de bona fé. Diu que recorra l'districte, discorsejant tant com pot y sollicitant dels pobles la limosna del seu vot. ¡Pobre infelís! ¡Si sabia que tot aixó qu'está fent, ni que risqui ni que rasqui, es treballá inútilment!... De la rifa del sufragi, aquest premi ja está dat: quan soni l'hora solemne haig de surtir diputat.

Conech lo plan de campanya dels que portan el timó y ho he vist: es *pan comido* tot aixó de la elecció. Per tot tenim carta blanca: podem inventar votants, podem esbotzar las urnas, podem trinxá als contrincats. Ni que al'extende las actas si hi ha un zero n'posém tres ó raspém firmas y números, ningú, ningú ns dirá res. S'acudirá al'atropello, s'aplastará la vritat,

se farà lo que convingui per nombrarme diputat.

Seguint los concells del jefe, que de debó es home llest, als beneys del meu districte els he dat un manifest. En dotze ó catorze ratllas in hi dit de vulgaritats!... Allí hi surt l'agricultura, lo comers, las llibertats la integritat de la patria, las mares que llenan pló, la industria, las carreteras, los arancels... ¡qué sé jo! Per supuesto, tot camama. Al dirho, sols he pensat en las emociones dolcissimas del cárrech de diputat.

¡Diputat! ¡Santa paraula! ¡Aconteixement felís! ¡Poguer per fi titularme «representant del país»! ¡Aná a Madrid a fer número en lo gran mon oficial, gracias a las martingalas del... sufragi universal! ¡Remenar la cosa pública, concedi y negar favours... sense havé obtingut apenas lo vot de quatre electors!... Ja ho conech que aixó vol barra y qu'és una indignitat!... Ja ho sé, pero ¡qué dimontri!... La qüestió es ser diputat.

C. GUMÁ.

## BARALLAS DE VEHINAT



pega al gat?

La senyora Clara: — ¡Y a vosté qué li importa? — ¡Més de lo que a vosté li sembla!... Tot animal que sofreix, me fa llástima — ¡Y las personas que sofreixen, nó?... Si vosté sapigués lo dolent qu'es aquest gat, no l'defensaria. — ¡Qué li ha fet? — M'ha estripat un transparent, m'ha tombat un jerro, se m'ha menjat el canari y m'ha esgarrapat la mà. — Bé, si... pero ¡qué vol que fassi, pobla bestia? — ¡Qué vull que fassi? Bondat. El tenir modos, no costa res. (La senyora Clara li dona un cop d'espolsadors.) — Vaja, prou; no li pegui més. — ¡Pero no veu qu'encare m'esgarrapa? — Prengui paciència. Ja se sab que 'ls gats... — Si; ja se sab que 'ls gats tenen molt poca educació... y que 'ls vehins encare n'tenen menos. — ¡Que ho diu per mi? — Casi casi crech que sí. Aixó de ficarse allá a un no l'demanan, me sembla que cap urbanitat ho aconsella. — Es que jo, si surto en defensa del animaló, es per humanitat. No ho puch veure que las personas molestín a las bestias. — ¡Que vol dir qu'es més bonich veure com las bestias molestan a las personas? — Soch protectora dels animals... — No m'extranya: es molt just qu'ells ab ells se protegeixin. — Y... vaja, no puch permetre que l'gat sigui víctima dels seus espolsadors. — Tal vegada trobaria més natural que li pegués, com vosté al seu, ab la pala de la cunya, ¿eh? — Bé, ab mi no s'hi fiqui: el meu gat es un, y l'seu es un altre. — Donchs vájissen a passeig y no m'rompi las oracions. — ¡Que nó? ¿Vol veure com pujo a casa seva y li trech lo gat de las mans? Soch molt capassa. — D'agafar el gat, sí; pero ¿poderarse d'aquest?... ¿Ab quins títuls? ¿Per qué? — Per un deber d'humanitat. — ¡Sí?... Me'n alegro... (La senyora Clara pega trastasso al gat, que envalentonat per lo que din la senyora Angustias, continúa esgarrapant a sa mestressa.) — ¡Basta! No l'toqui més, ó sinó, pujo. — ¡Vosté se'n guardarà prou! Una sumanta propinada a un gat, es com qui diu un assumpto de familia, y 'ls vehins ben criats no tenen perquè enredars'hi. — ¡No?... ¿Vol jugar que vinch? — ¡No corri tant, que podria caure!... ¡Que ha de venir, dóna, que ha de venir!... — Donchs, deixi estar l'animal y fássili un parell de petons. — ¡Aixó mateix!... Y després el posaré dintre d'un escapariate y li encendré tres ó quatre ciris pera acabar de desagruar-lo. ¿No li sembla? — ¡Miri que vinch! — ¡Canta, compañera, canta!... (La senyora Clara aplica uns quants cops d'espolsadors a la bestia, que com més va més s'insolenta.) — ¡Créguim, no torni a pegarli! — Perque no guarda més compostura. — No importa: sigui tolerant.

— ¡Just! Y mentres tant, ell que m'ompli d'esgarrapadas... — Decididament, pujo. Vull intervenir a favor de la bestia. — ¿De veras? (Ríhent.) ¿Vosté ficarse a casa? — ¡Li asseguro que vinch! — ¡Cá! — ¡Vinch!! — ¡Fugi! — ¡Vinch!!! — ¡Y vingui d'una vegada!... ¡Qué tanta...!

La senyora Clara acaba la paciència. Deixa l'balcó, aburrida de sentir amenassas, y per si ó per nó, corra a la cunya y agafa resoltament l'escombra, per si acás efectivament té l'humorada de pujarhi.

Pero la senyora Angustias, convensuda de que no es lo mateix bravatejar desde l'balcó que ficarse al pis del vehi, adopta la prudent resolució de no moures de casa.

Y no passa res més.

FANTÁSTICH.



LEGÉIXIN y reflexionín:

«Havent arribat a coneixement del Papa l'gran número de dispensas matrimoniales que s'expedeixen en graus mes próxims de parentiu, ha disposat que d'aquí en avant los bisbes no apoyin sino las que constin fundadas en especialíssimas rahons, y AB TOTES LAS CIRCUNSTANCIAS senyaladas en lo Dret.

Aixó vol dir que quan dos parents vulguin adquirir dispensa matrimonial será necessari que justifiquin, que s'han menjat la mona de Pasqua, avants de benehir la palma.

Lo qual no deixa de ser un poderós incentiu perque vaja cundint la moralitat basada en aquell adagi catalá que diu: «Com mes cusins, més endins.»

Los *yankées* son saladíssims... mes salats que la cansalada cuberta de salmorra.

Ells son los qu'envían als mambissos armas, municions, dinamita y tots los medis possibles de destrucció. Després exigeixen que no s'apliqui als assessins é incendiariis la justicia sumaríssima, a fi de que puguin realisar las majors brutalitats sense por y a cop segur.

Y per últim tenen la barra de computar los danys que sols per culpa seva ocasionan aquells criminals protejits seus als súbdits de la República residents a Cuba, ab la pretensió de que Espanya 'ls indemnisi.

Tenen rahó de sobra 'ls que s'lamentan de que al comparar als *yankées* ab els porchs, s'infereix una injuria grave a la rassa porquina.

L'hereu Pantorrillas, al presentar davant dels seus corífes los candidats per Barcelona va dir:

«Tinguéu en compte que no 'ls basta l'triunfo, sino que necessitan una votació nutrida.»

Un tupinaire de ofici va dir per sí mateix:

«Aixó ray, es lo de menos. Si no basta un cero afegeit al número de vots, n'hi posarém dos ó sino tres.»

Un eco de San Feliu de Guixols.

«¿Qué t'ha semblat el discurs de aquest Conde que aspira a que 'l fem diputat?»

«Pse... Qué vols que t'digui. Quan ha parlat de l'industria taponera ha demostrat que no hi entén pilota. Tots aquests que volen feros felissos ab la condició de que 'ls donguém un' acta, ab aixó dels taps no hi entran... no s'ocupan més que del suro... en planxa.»

Si es cert que l'Edisson ha perfeccionat tant com preten la fotografia de lo invisible li recomaném que fassi un experiment.

Someti l'interior de 'n Sherman a la influencia dels raigs catódichs, y dongui compte després de las sevas impresions.

Estém segurs que hi trobará l'esqueleto de un tocino y l'esperit de una mona.

Las manifestacions patrióticas han anat decayent, de tal manera que ja a penas tenen importancia.

Tant es aixís que fa més de una senmana que 'ls héroes de la pudó ja ni la pena s'prenen de fer jugar los bastons.

Lo govern ha lograt lo que volia.

Després d'estovar los matalassos, s'hi ha calat a jeure.

Diu un telegrama:

«L'emperador de Russia ha invitat a D. Jaume de Borbon, a las festas de la seva coronació en calitat de infant d'Espanya.»

Tal modo de convidar

TOPOS Y TIPOS



-Tot candidat, per sortir s'ha de vestir d'arlequí.

Sr. Cos-Gayón, alsa, alsa, no deixi de mà la salsa.

Mirin si 'n son de barbiansas las amassonas cubanas!

será una broma del Czar (ho tinch per cosa segura) Infant vol dir criatura.

L'ex-héroe s'alaba de que ell á Cuba había sostingut sempre la política de ten con ten. Quina política será aquesta? Ara hi caich! La política de para la m... y té.

Los facultatius municipals de Barcelona han declarat ruinós l'edifici en que s'troban instalats los magatzems de la Companyia arrendataria de tabacos.

No te res d'extrany qu' en tan deplorable estat se trobi aquell edifici. Los miasmas que s' desprenen del veneno nacional bastan y sobran per pudrir las vigas de qualsevol edifici encare que sigui nou de trinca.

Desenganyinse, causa mes estragos la Tabacalera á Espanya, que 'ls mambissos tots plegats á la manigua.

De La Renaixensa:

«A Cuba no 's defensan per part d'Espanya ni 'ls interessos materials ni 'ls morals de la nació: s'hi disputa una victoria d'esclat, la satisfacció del amor propi castellá: res mes.»

Ja fá molt temps que 'ls mambissos de la barretina sembla que hajin perdut els bous y que busquin las esquellas.

Nosaltres ens permetrem observarlos piadosament que 'l ser tan cegos adoradors de las barras catalanas no 'ls autorisa per desbarrar de aquesta manera. ¡Pobres de nosaltres si 'l concepte que té tothom aquí de lo que significa Cuba per Espanya y principalment per Catalunya arribés á coincidir may ab las sortidas de test dels que redactan aquell esquitx de periódich!...

SOLUCIONS

A L'INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1. XARADA.—Es-que-la.
2. ANAGRAMA.—Fidel.—Delfi.
3. TRENACLOSCAS.—La marinada.—Los pescadors.
4. GEROGLIFICH.—Per espart los espartés.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans Pep del Hostal, Grasot, Xeringuilla y M. Mátalas-callandu; n'han endevinadas 3, Veelsam, Un Tomba esquenas y Setze jutjes; 2, Un Borinot y Pau Xaranga y 1 no més, J. P.

ENDAVINALLAS

XARADA-CARTA

A MON ÍNTIM AMICH EN PEPET ROCA Y SABRIÁ.

Mon car amich Pepet: De una manera bastant tercera segona quinta se 'm vá dir ¡gran primera segona tercera quarta! que t'has casat ab una fulana lletja, vella y mes ruca que rica. Primera girada segona quarta quinta mes tart la noticia, veig ab sentiment, amich de l'ánima, confirmada semblant total; total que de cap manera m'explico tota vegada que la mossa que vaig endressarte fa temps, y que ¡viva Deu! m'costá Poblets y Santas Creus lo pogerla trobar, no es tan y tan detestable que diguessim; puig si 'be es veritat que te 'l nas com una quarta tercera y la primera quinta com una primera segona tercera quarta segona girada cap y segona girada últim es jova y te, com ja sabs, á més d'aquella quarta girada quarta primera quinta ab un brillant que val un Potosí, un dot que Deu ni doret.

També 's corre que ja 't comensa á cansar la vida del matrimoni á causa de que la teva costella es molt responona y molt quarta doble. Paciencia y non grunyatis noy, com deya 'l gat á la rata; y á primera quinta tercera segona que l'aguanti son pal. Que á n'ella li quarta primera que á las nits surtis de casa? donchs fesli entendre que hy que comprimirse y que lo casarse un hom no vol dir que s'hagi d'enterrá en vida.

Quan torni á tirarte en primera quarta davant la gent alguna primera quarta quinta, com diahen que ha fet varias vegadas —cosa que jo en ton lloch no li toleraria pas sino que semblant acció li seria absolutament tercera quinta repetida — propinali una bona tunda ab una bara de freixa tercera quarta y tingas per segur que la farás entrá en cintura y obtindrás un bon resultat. Si no ho fas aixís estás completament perdut y 'l dia que menos ho pensarás se 't posarás las calsas y alla vors quinta quarta segona teva dignitat com si res, puig si tantas alas li donas, es clar, fins probará de taparte segona boca ab segona primera perque 't callis com un mort.

Nada, nada amich Pepet, creume á mí; duro y á ella. Pósam als peus (que no besos) de la teva Lleona; dona en nom meu un pesich ben recargolat á la teva sogra y tú reb un abrats afectuos de ton bon amich

AGÜLETA.

NOTA BENE: Ja sé que algú dirá que tals idees son un xich massa disolvents per lo que toca al gremi matrimonial; mes jo li contestaré:—Pero sent cristiá, ó santa cristians; ¿que no veu que tot aixó es pura y tercera quarta no tercera segona?—VALE.

ROMBO



Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: nom de peix.—Tercera: arma antiga.—Quarta: objecte de balcó.—Quinta: número ordinal.—Sexta: nom de dona.—Séptima: vocal.

R. F. (A) MAUSSER.

GEROGLIFICH

GUSTOS

BIKARDINI.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans J. C. Saramandilla, P. Llaso, Un de Mallorca, Doctor Franquil, J. Asencio, R. Campins, M. Fernandez, Pau Piñana (Brolla), Giuseppeini J. Mayol, Un Artiller, Sesta Ballesta y Pau Farigola.—Lo qu'envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans G. Yñiguez y S., Juan B. Miro, P. Seta y dos, J. Staramsa, Cidet Brun, Pepet Panxeta, Esperanseta que 'l vols, E. Daltabuit, Caneritu, Juan José E. P., y E. Daurado.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudad J. e M. e M. Las cartas han d'enviarse firmadas.—R. Ferré: No n'hem pogut treure l'aygua clara.—Pau Pla: S'hanria de correjir una mica: la forma est'algún tant descuidada.—Teneb Z-rep: Aprofitarem la xarada y la composició més curta.—J. Buguña: Va bé.—Mark Martori: Està ben versificada; pero l'assumpo no 'ns acaba de agradar.—Follet: Està bé.—Romancer del Panadés: L'assumpo de sa composició per ser de una indole absolutament local, no tindria prou interés per la majoria d'ls lectors del periódich.—Pepito Llauné: Aprofitarem dos epigramas y la composició llarga.—Anton del Singlot: Lo sonet d'actualitat es molt incorrecte; l'altre 's pot aprofitar.—J. Vazquez: Es flux —M T (Darmos) La firma havia de anar al peu d'l escrit; apart d'aixo l'assumpo ja ha perdut l'actualitat.—M. Posiello: Observi que las primeras ratllas de la composició no estan en vers.—Un desconegut: Es flux.—Ll. G. Salvador: Va bé.—Aguileta: No 'ns acaba de agradar.—J. R. F. de Vilafranca: Mirarém de aprofitarho.—Dr. R. Nova-Vita: Ho trobem una mica manco.—F. Carreras P. Lo sonet está ben construït; pero no respón á res que pugui interessar al lector.—F. C. y S. L.: article no 'ns acaba de fé 'l pes; l'idea del quento pot aprofitarse.—Salvador Bonavia: Rebudas las dos composicions. F. Sunah: No 'ns agrada prou.—V. Cots Samón: N'aprofitarem alguna.—F. Barba: Es molt frivol.—J. P. (Gratallops): Al seu poble tal vegada l'entendrian; pero la majoria dels lectors cregui que 's quedarian in albis.

AVIS

Dintre de poch apareixerá DOTZENA DE FRARE OBRA PÓSTUMA

DE FREDERICH SOLER (Serafi Pitarra)

Coleccio de qüestos ilustrats per M. Moliné

Valdrá 2 pessetas.

Los corresponsals poden fer lo pedido.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mtj, 26

A. Lopez Robert, impresor.—Aalto, 63.—Barcelona.